

ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ “THELMA”

Σάββατο 02/04 στις 19:30

στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι

Άνω Κάτω Πατησίων

Νάξου 75 & Κρασσά

Ζούμε σε μία πατριαρχική κοινωνία όπου μία γυναίκα μπορεί να είναι είτε μάνα, συνεσταλμένη, ευαίσθητη, ντροπαλή και σεμνή, είτε μάγισσα, χειραφετημένη, επικίνδυνη, gay, μη φυσιολογική. Κοινωνία, οικογένεια και θρησκεία χρησιμοποιούν στεγανά και δυσηδαιμονίες για να μας θυμίζουν κάθε φορά που ξεφεύγουμε από την νόρμα, ότι μετά την «αμαρτία» ακολουθεί πάντα η τιμωρία. Μαθαίνουμε έτσι από μικρές να είμαστε υπάκουες, ήσυχες, και κυρίως φοβισμένες και απομονωμένες και η «τιμωρία» μας τελικά να είναι η ενοχή και η αυτοκαταστροφή. Να νιώθουμε ότι φταίμε για ό,τι συμβεί σε εμάς και τους γύρω μας, για ό,τι δεν μπορέσαμε να φιμώσουμε και να

κρύψουμε. Και κάπως έτσι τελικά ελέγχονται τα σώματά μας, η σεξουαλικότητά μας, η σκέψη μας και οι ιδέες μας.

Κουραστήκαμε να σιωπούμε και να υπακούμε. Κουραστήκαμε να φταίμε για όλα και να γεμίζουμε πληγές. Θέλουμε να μπορούμε να είμαστε αυτό που θέλουμε να είμαστε, να μην κρυβόμαστε, να μην φοβόμαστε.

Αποδεχόμαστε και αγκαλιάζουμε εμάς και τα γύρω μας, δίνουμε φωνή σε όσα δεν ακούγονται, αγωνιζόμαστε ενάντια σε όσα μας καταπιέζουν, μέχρι να είμαστε ελεύθερα.

SCREENING OF THE MOVIE "THELMA"

Saturday 02/04 at 19:30

at squat Ano Kato Patission

Naxou 75 & Krassa

In this patriarchal society that we live on a woman can either be a mother or a witch. When we abide by the certain gender roles that we are ascribed to perform, we are characterized as sensitive and modest creatures. But when we decide to refuse these standards, we are seen as dangerous unstable or even abnormal individuals. Religion and family as institutions remind us that when we do not conform to the norm we have to deal with the consequences of our sin. We have to be punished. From a very young age we learn to be obedient, silent, scared, isolated. We are left alone to deal with the guilt and self-destruction. We blame ourselves for everything

that happens to us or to the people around us. Therefore, we lose control of our bodies, our sexuality, our very own thoughts and ideas.

We are fed up. We will no longer be silenced. We are tired to blame ourselves for our desires and our choices. We don't want to be afraid or hide our feelings. We want to be able to define and own ourselves.

We accept and embrace ourselves and everyone who dares to differ. We give voice to those who have been silenced. We fight every form of oppression until we are finally free.